

Виконала : Мачак Олександра
Група ПР 102 ННЮІ

**ПРЕЗЕНТАЦІЯ НА
ТЕМУ :
«АВТОРИТАРИЗМ ТА
ЙОГО ВИДИ»**

Авторитаризм

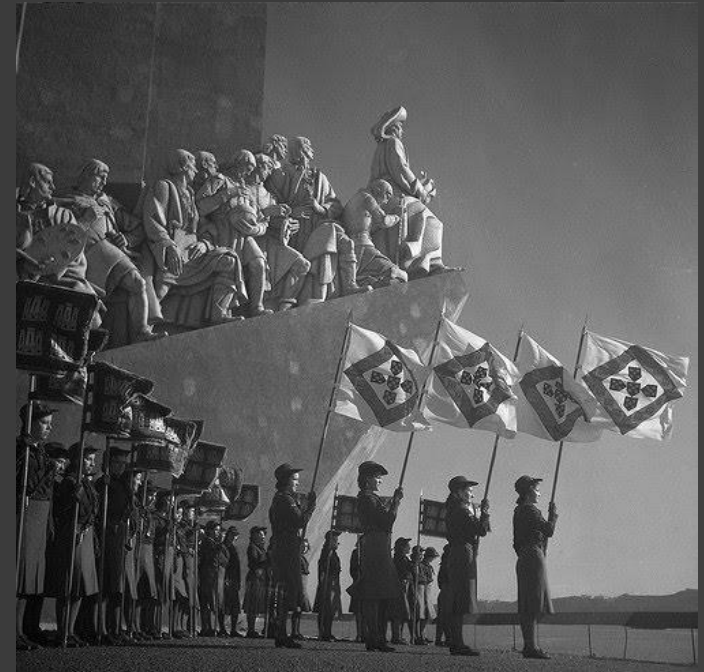
(лат. *autoritas* — повна влада) — режим правління, за якого всю чи більшу частину влади зосереджено в руках однієї особи чи групи осіб. Роль представницьких органів влади зведено нанівець або занижено. Характерною рисою є зведення нанівець місцевого самоврядування, застосування репресій і терору. Форми авторитаризму : автократія (форма ставлення до влади), диктатура (форма здійснення влади) та крайня форма — тоталітаризм.

Види авторитаризму

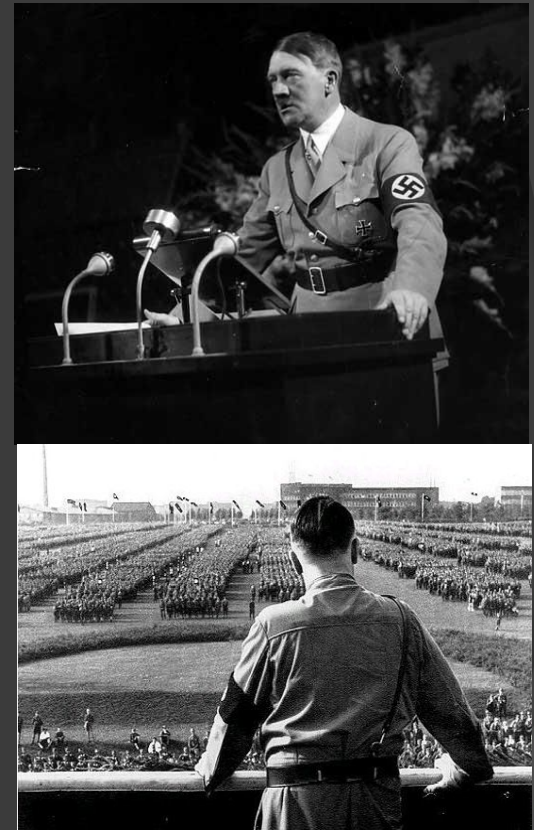
- Військово-бюрократичний режим авторитаризму зазвичай виникає у вигляді військової диктатури, але надалі у політичному розвитку все більшу роль починають відігравати різного роду цивільні професіонали. У правлячій коаліції домінують військові і бюрократи, відсутня будь-яка інтегруюча ідеологія. Режим може бути і безпартійним, і багатопартійним, але найчастіше існує одна проурядова, зовсім не масова партія. Військових і бюрократів зазвичай об'єднує страх перед революцією знизу, тому усунення впливу на суспільство радикально налаштованих інтелектуалів здається їм необхідною умовою його подальшого розвитку. Цю проблему режим вирішує за допомогою насильства і/або закриття доступу інтелектуалів до політичної сфери через виборчі канали. Прикладами військово-бюрократичних режимів були правління генерала Піночета у Чилі (1973-1990), військових хунт в Аргентині, Бразилії, Перу, Південно-Східній Азії.

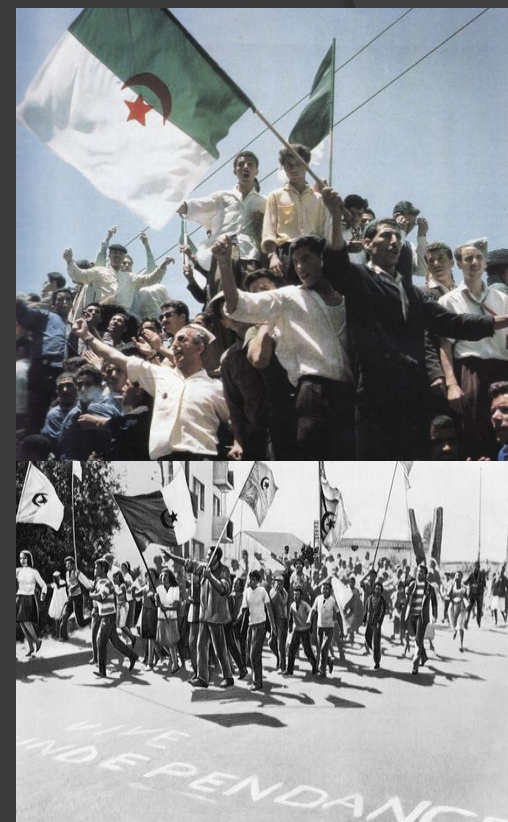
- ◎ корпоративний авторитаризм встановлюється в суспільствах з цілком розвиненим економічним і соціальним плюралізмом, де корпоративне представництво інтересів стає альтернативою дуже ідеологізованої масової партії і доповненням до однопартійного правління. Зразки корпоративного режиму - правління Антоніу ді Салазара в Португалії (1932-1968), режим Ф. Франка в Іспанії.

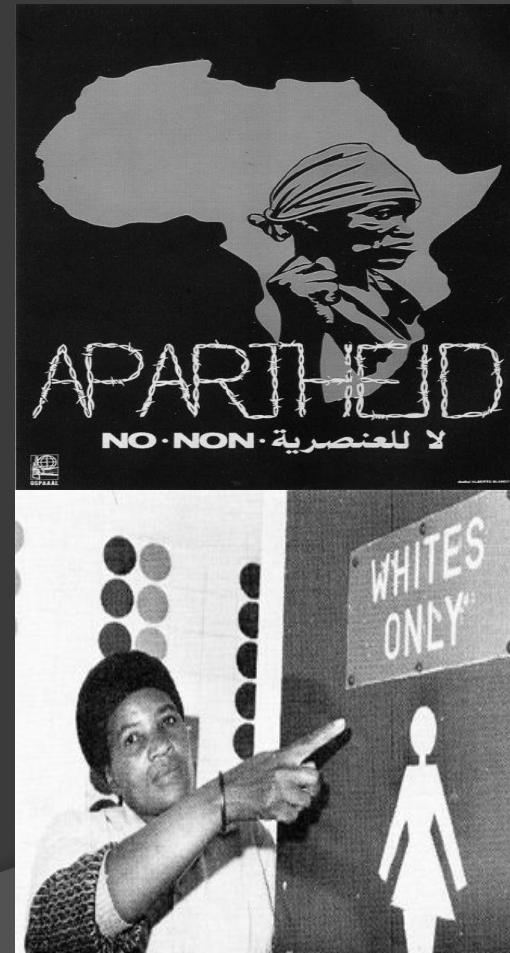
- Дототалітарний авторитаризм - перехідний режим від демократії до тоталітаризму, за якого соціальна група, що представляє тоталітарну утопію ще не визначилась, не утвердила владу, але поступово обмежує діяльність груп інтересів громадянського суспільства та церкви. Найвідоміший приклад Німеччина напередодні приходу до влади Адольфа Гітлера і в перший період його правління..

- ◎ Постколоніальний авторитаризм у вигляді однопартійних мобілізаційних режимів виникає після отримання колишніми колоніями незалежності, створюється знизу в суспільствах з низьким рівнем економічного розвитку. Як правило, постколоніальна незалежність є такою лише у формально-юридичному плані. Основою для мобілізації широкої суспільної підтримки новому режиму найчастіше стають націоналістичні гасла захисту незалежності, що затьмарюють будь-які внутрішні розбрати і конфлікти. Як приклад, визвольна війна в Алжирі від французької колонізації.

- Расова (етнічна) квазідемократія, як політичний режим являє собою цілком традиційну демократію «не для всіх». Певні верстви населення (часом досить великі) виключені з політики і мають статус негромадян (або громадян «другого сорту»). Найбільш відомі приклади: існував до 1993 року в ПАР режим «апартеїду» (поділу), з виключенням зі сфери політики чорношкірої більшості

- Традиційні режими - закриті, з монолітною структурою політичної еліти, режими спадково-родового та династичного правління (сучасні абсолютні монархії - Саудівська Аравія, Оман, Бахрейн, Катар. Дуалістичні - Марокко, Кувейт).

- Султаністський режим можна розглядати як граничну форму автократії. Ознаками цих персоніфікованих режимів є відсутність ідеології, політичної мобілізації, будь-яких обмежувачів влади султана, плюралізму. Підданство султану підкріплюється ірраціональними факторами, маніпуляція символами, залякування населення і наси́льство. Прикладами султанізму були Гаїті при Франсуа Дювальє і його синові Жані-Клоді, Домініканська Республіка при Рафаелі Трухільо, Філіппіни Фердинанді Маркосі, Ірак при Саддамі Хусейні.

- ◎ Егалітарно-авторитарний режим - сучасний комунізм в світі(В'єтнам, Китай, Куба, Венесуела), закритий режим з монолітною структурою та руйнуванням приватної власності.

- Егалітарно-авторитарний режим (egalite — рівність французькою мовою, егалітаризм — ідеологія, що обстоює подолання політичної нерівності): закритий, з монолітною елітою, включальний. Таку назву отримав політичний режим у СРСР, країнах, що стали на шлях соціалістичного розвитку. Важлива прикмета егалітарно-авторитарного режиму — ламання відносин власності, яке нерідко призводило до цілковитого усунення землеробської й приватнопідприємницької еліт.

- ◎ Змагальні олігархії - режим із пасивною соціальною базою, але відкритістю до участі в політиці різних представників великого капіталу. Політика будується на конкуренції економічних еліт. Як приклад це Англія 19-го сторіччя.

KNOWHISTORY.RU